

paa —: hvilke Resultater man vil komme til, hvis man gør det Tankeeksperiment, at man i dette Øjeblik skulde lægge Budgettet, og man vilde benytte de samme Principper, som man plejer at benytte, altsaa regne med Erfaringerne for det nærmest foregaaende Aar, saa langt, som vi kunne føre dem frem? Jeg har, i den Tid jeg har været Finansminister, ført dem 2 Maaneder frem, saa at man nu bygger paa Resultater helt ned til 31. August, medens der var en Tid, hvor man kun gjorde det til 30. Juni. Hvis man nu gjorde det paa lignende Maade og tog Resultaterne lige ned til den allersidste Tid, er Spørgsmaalet, hvormeget man derved indvandt. Det er meget rigtigt, at der har været en Fremgang — heldigvis. Det manglede ogsaa bare, om jeg saa maa sige, at der i en Opgangsperiode, som den nuværende er, ikke skulde være nogen Fremgang paa Toldindtægterne. Saa vilde det virkelig se meget trist ud med vor finansielle Fremtid. En saadan Fremgang har der ogsaa været, og skulde vi nu i Øjeblikket lægge Finanslovsforslaget efter de samme Grundsætninger, hvorefter vi pleje at gøre det, for Aaret 1. Februar 1911 til 31. Januar 1912, altsaa gaa det saa nær, som vi efter de foreliggende Oplysninger kunne, vilde vi, naar vi tage alt tilsammen, hvad jeg om et Øjeblik skal komme tilbage til, at man dog i denne Sammenhæng ikke kan gøre: Indførselstold, Pakhusleje, Leje af Frilagre, Andre Indtægter, Brændevinsbrændingsafgift, Til lægsafgift til samme, Efterbeskatning, Ølskat, Afgift af indenlandsk Tilvirkning af Roesukker, Stempelafgift af Spillekort, Konsulatafgift af Skibstonnage, Skibsmaalingssafgift o. s. v., have kunnet budgettere disse Indtægter 962,000 Kr. højere, end vi have gjort det nu. Det er dog endnu et Stykke fra de, jeg tror 2 1/2 Mill. Kr., det ærede Medlem vilde lægge til.

Men selv om man nu vilde gøre det — jeg skal ikke her komme nærmere ind paa, hvor urimeligt det vilde være saaledes at lægge sit Budget om henimod Slutningen af det Finansaar, hvor man staar og forhandler om den kommende Finanslov, thi et af Trykkesmomenterne ved vore Budgetopstillinger ligger netop i det, at man budgetterer ud fra en Periode, der ligger

noget længere tilbage, og man altsaa kan forvente en nogenlunde rimelig Stigning, der kan opveje den sikre Stigning, der kommer paa Udgifterne ud over, hvad man med Rimelighed har kunnet gøre Regning paa, den Gang Budgettet blev lagt — men, altsaa, selv om man vilde gøre det paa denne Maade, var der et Par Indtægter, man maatte undtage, thi i det Øjeblik, man underkaster Spiritusafgiften og Ølafgiften saa væsentlige Forandringer, som her er foreslaaet, kan man ikke godt benytte de hidtidige Erfaringer til Beregninger over Fremtiden. Der findes inkluderet i Finansplanen et Overslag over, hvorledes Forhøjelsen kan antages at ville paavirke Bevægelsen. I den Svindprocent, der er antaget, har det, naar den ikke er bleven større, spillet en Rolle, at Udgangspunktet laa noget længere tilbage, at man altsaa til Svindprocenten kunde lægge det, der indvindes ved den naturlige Stigning i det mellemliggende Tidsrum. Man blev rimeligvis nødt til at regne med en højere Svindprocent, hvis man gik længere ned i Tiden med Grundlaget. Jeg mener altsaa, at det vil være rationelt at udelade disse to Afgifter, og saa maa vi anslaa Fremgangen til et væsentligt mindre Tal, nemlig 639,000 Kr.

Jeg skal nu gøre opmærksom paa, at det er ikke nogen jævn Stigning, der har fundet Sted i disse Maaneder. Den synes desværre at tage stærkt af i de to sidste Maaneder. Selv om vi tage samtlige „Toldindtægter m. m.“, saaledes som det ærede Medlem gjorde, vise September, Oktober, November meget gode Stigninger, men naar vi komme ned til December og Januar, falde de meget betydeligt af. I September var Stigningen 244,000 Kr., i Oktober 188,000, i November 454,000, men i December desværre kun 52,000 og i Januar 24,000 Kr. Det er Tal, der ikke meget bestyrke det ærede Medlems lyse Tro om de Fremtidsmuligheder, han vil diskontere. Og undtage vi Spiritusafgiften og Ølafgiften, bliver de to sidste Maaneders Resultat endnu mindre opmuntrende, idet December kun viser en Stigning paa de øvrige Afgifter, hvoraf altsaa Indførselstolden og Afgiften af indenlandsk Tilvirkning af Roesukker ere de vigtigste, af 15,000 Kr. og Januar endog et Fald paa 27,800 Kr. Hvis vi skulde lægge